

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 57. Opera alia contra Manichæos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V. *enim Spiritus Seductor, non veritatis,*
 A. C. 404. *erroris abominabilis, & modo iterum*
Manetem, & ipsius Spiritum erroris an-
thematizo. Tum chartam Felici por-
 xit, qui etiam scripsit verba sequen-
 tia; *Ego Felix, qui in Manetem crea-*
di, jam anathematizo eum, Doctrinam
ejus, & Spiritum, qui in ipso fuit, &
ductorem, qui dixit, Deum sui ipsius po-
tionem cum Natione tenebrarum misce-
re, eamque modo erubescendo libera-
dum suas virtutes in fœminas mutare
contra Dæmones masculos, rursusque
mares contra Dæmones fœminas, &
postea hujus Partis sui ipsius Reliquia
Globo tenebrarum æterno alligavit.
omnia aliasque Manetis Blasphemias
an-
thematizo. Tum S. Augustinus, &
Felix actis subscribere.

§. LVII.

Opera alia contra Manichæos.

Sanctus Augustinus haud diu postea
 II. *Retract.* *Tractatum de Natura Boni contra*
 c. 9. *Manichæos scripsit, in quo ostendit*
Deum esse Supremum Bonum, & Natu-
ra immobilem; omnem aliam Naturam
sive Spiritualem, sive Corpoream Deo
originem suam debere. Res omnes sua
natura bonas esse. Quid sit malum, &
unde

unde ortum trahat. Quam innumera ^{Sæculum V.} mala Manichæi suis commentis Naturæ ^{A.C. 404.} Boni, & vicissim bona Naturæ Mali immiscerent. Duos Textus ex Manete refert, unum ex Libro VII. quem The- ^{c. 44. 45.} saurum appellabant, alterum ex Epistola fundamentali, ex quibus manifeste cognoscitur fons abominationum, quarum Manichæi accusabantur, & non nunquam convincebantur. Quippe credebant, Partes Substantiæ Lucis cum Partibus Substantiæ tenebrarum per Generationem commisceri, easque rursus separari, cum ipsorum Electi corpora, in quibus hæc commixtio facta erat, man- ^{II. Retract.} ducarent. (*) Manichæorum aliquis, ^{c. 10.} nomine Secundinus, quem S. Augusti- ^{Ap. Aug.} nus ne quidem de facie noverat, datis ^{to. 8. p. 519.} ad eum litteris, sinceræ amicitiae, & magnæ Reverentiæ testibus, querebatur, quod editis Libris Manetis Doctrinam oppugnaret, & hortabatur, ut agnitæ veritati manus daret; is etenim persuasum sibi habebat, S. Augustinum nihil aliud quam timorem Legum Civilium, & honoris hujus Sæculi cupiditatem ad rejiciendam Manetis Doctrinam impulisse. Huic S. Augustinus re-

A a 5 spon-

(*) Manichæorum Secta nulla turpior, quæ Mahometanorum insaniam longe superat.

Sæculum V. spondit edito opusculo, quod ipse
A. C. 404.

ctor sine dubitatione præstantius om-
 bus cœteris, contra hanc Hæresin a-
 editis, judicabat. In eo S. Augustinus
 explicat causas, quibus permotus fu-
 rit, ut a Manichæorum impietate re-
 deret, & ex ipsa Secundini epistola
 gumenta ad eam refellendam elicit.
 argumentum, quod ipsi ex numero
 fillo sumebant, respondet, quamvis
 lorum numerus major esset, tamen
 ro committi magna crimina. Itaque
 c. 26. subjungit, timete, ne ideo paucos Ma-
 nichæos invenire sit, nam & paucitatem
 vestram jactatis, quod hominum
 que immanem impietatem abominan-
 tur.

Sub idem tempus S. Augustinus scrip-
 psit opus, quod nobis hodie non super-
 est, contra Catholicum, nomine Hila-
 rum, qui Tribunitiæ Dignitatis fuerat,
 & in Clericos irritatus, vehementissime
 invehebatur in illum morem, qui tunc
 Carthagine inducebatur, ut ad Alterum
 Psalmi sive ante Oblationem, sive duran-
 te Communionem decantarentur. Hodie
 Psalmorum Antiphonæ tantum canun-
 untur.

